

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

► **B**   ► **M1** EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2015/2120

af 25. november 2015

om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og detailtakster for reguleret EU-intern kommunikation og om ændring af direktiv 2002/22/EF og forordning (EU) nr. 531/2012 ◀

(EØS-relevant tekst)

(EUT L 310 af 26.11.2015, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1971 af 11. december 2018	L 321	1	17.12.2018

▼ B▼ M1

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU)
2015/2120**

af 25. november 2015

**om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og
detailtakster for reguleret EU-intern kommunikation og om
ændring af direktiv 2002/22/EF og forordning (EU) nr. 531/2012**

▼ B

(EØS-relevant tekst)

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes fælles regler for at sikre lige og ikkediskriminerende behandling af trafikken ved levering af internetadgangstjenester og slutbruges hertil hørende rettigheder.
2. Ved denne forordning oprettes en ny detailprismekanisme for EU-dækkende regulerede roamingtjenester for at afskaffe detailroamingtillæg uden at forvride indenlandske og besøgte markeder.

▼ M1

3. Ved denne forordning fastsættes også fælles regler med henblik på at sikre, at forbrugerne ikke opkræves urimeligt høje priser for at foretage nummerbaseret interpersonel kommunikation, der originerer i forbrugerens indenlandske udbyders medlemsstat og terminerer ved et fastnet- eller mobilnummer i en anden medlemsstat.

▼ B

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning gælder definitionerne i artikel 2 i direktiv 2002/21/EF.

Endvidere forstås ved:

- 1) »udbyder af elektronisk kommunikation til offentligheden«: en virksomhed, som udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester
- 2) »internetadgangstjeneste«: en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste, som leverer adgang til internettet og dermed konnektivitet til praktisk taget alle endepunkter på internettet, uanset den anvendte netteknologi og det anvendte terminaludstyr

▼ M1

- 3) »reguleret EU-intern kommunikation«: enhver nummerbaseret interpersonel kommunikationstjeneste, der originerer i forbrugerens indenlandske udbyders medlemsstat og terminerer ved et fastnet- eller mobilnummer i den nationale nummerplan i en anden medlemsstat, og for hvilken der opkræves betaling helt eller delvist på grundlag af faktisk forbrug

▼ M1

- 4) »nummerbaseret interpersonel kommunikationstjeneste«: nummerbaseret interpersonel kommunikationstjeneste som defineret i artikel 2, nr. 6), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 ⁽¹⁾.

▼ B*Artikel 3***Beskyttelse af adgang til det åbne internet**

1. Slutbrugerne har ret til at have adgang til og udbrede oplysninger og indhold, bruge og levere applikationer og tjenester samt bruge terminaludstyr efter eget valg, uafhængigt af slutbrugerens eller udbyderens beliggenhed eller af oplysningernes, indholdets, applikationens eller tjenestens beliggenhed, oprindelse eller destination, via deres internetadgangstjeneste.

Dette stykke berører ikke EU-retten eller national ret, der er i overensstemmelse med EU-retten, vedrørende lovligheden af indhold, applikationer eller tjenester.

2. Aftaler mellem udbydere af internetadgangstjenester og slutbrugere om forretningsmæssige og tekniske betingelser og specifikationerne for internetadgangstjenester såsom pris, datamængder eller hastighed og enhver handelspraksis, der følges af udbydere af internetadgangstjenester, må ikke begrænse udøvelsen af slutbrugernes rettigheder som fastsat i stk. 1.

3. Udbydere af internetadgangstjenester skal behandle al trafik ens, når de leverer internetadgangstjenester, uden forskelsbehandling, begrænsning eller indblanding, og uafhængigt af afsender og modtager, tilgængeligt eller udbredt indhold, anvendte eller leverede applikationer eller tjenester eller anvendt terminaludstyr.

Første afsnit er ikke til hinder for, at udbydere af internetadgangstjenester kan gennemføre rimelige trafikstyringsforanstaltninger. For at blive anset for at være rimelige skal sådanne foranstaltninger være gennemsigtige, ikkediskriminerende og forholdsmæssige og må ikke være baseret på kommercielle overvejelser, men på objektive forskellige tekniske krav til tjenestekvalitet for bestemte kategorier af trafik. Sådanne foranstaltninger må ikke overvåge det konkrete indhold og må ikke opretholdes længere end nødvendigt.

Udbydere af internetadgangstjenester må ikke udføre trafikstyringsforanstaltninger, der er mere vidtgående end de foranstaltninger, der er fastsat i andet afsnit, og må navnlig ikke blokere, bremse, ændre, begrænse, forstyrre, nedgradere eller diskriminere et bestemt indhold eller bestemte applikationer eller tjenester eller bestemte kategorier heraf, undtagen i nødvendigt omfang og kun så længe, det er nødvendigt, for at:

- a) overholde EU-retsakter eller national lovgivning, der er i overensstemmelse med EU-retten, som udbyderen af internetadgangstjenester er underlagt, eller foranstaltninger der er i overensstemmelse

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36).

▼B

med EU-retten og gennemfører sådanne EU-retsakter eller sådan national lovgivning, herunder retskendelser eller afgørelser fra andre offentlige myndigheder med relevante beføjelser

- b) opretholde integriteten og sikkerheden i nettet af de tjenester, der udbydes via det pågældende net, og af slutbrugernes terminaludstyr
- c) forebygge truende overbelastning af nettet og afbøde virkningerne af ekstraordinære eller midlertidige overbelastninger af nettet, forudsat at ækvivalente kategorier af trafik behandles ens.

4. Eventuelle trafikstyringsforanstaltninger må kun medføre behandling af personoplysninger i det omfang, behandlingen er nødvendig og forholdsmæssig for at nå målene i stk. 3. Denne behandling skal udføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾. Trafikstyringsforanstaltninger skal også være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF ⁽²⁾.

5. Udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden, herunder udbydere af internetadgangstjenester, og udbydere af indhold, applikationer og tjenester kan frit udbyde andre tjenester end internetadgangstjenester, der er optimeret for et bestemt indhold eller bestemte applikationer eller tjenester eller en kombination heraf, når optimeringen er nødvendig for at opfylde kravene om et bestemt kvalitetsniveau for dette indhold eller disse applikationer eller tjenester.

Udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden, herunder udbydere af internetadgangstjenester, må kun tilbyde eller formidle sådanne tjenester, såfremt der er tilstrækkelig netværkskapacitet til at levere dem i tillæg til de leverede internetadgangstjenester. Sådanne tjenester må ikke anvendes eller tilbydes som erstatning for internetadgangstjenester og må ikke være til skade for tilgængeligheden eller den generelle kvalitet af internetadgangstjenester for slutbrugere.

Artikel 4

Gennemsigtighedsforanstaltninger for at sikre adgang til det åbne internet

1. Udbydere af internetadgangstjenester sikrer, at enhver kontrakt, der omfatter internetadgangstjenester, mindst indeholder følgende:

- a) oplysninger om, hvordan trafikstyringsforanstaltninger, der anvendes af den pågældende udbyder, kan påvirke kvaliteten af internetadgangstjenesterne, slutbrugeres privatliv og beskyttelsen af deres personoplysninger

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

▼B

- b) en klar og forståelig forklaring på, hvordan mængdebegrænsning, hastighed og andre tjenestekvalitetsparametre i praksis kan påvirke internetadgangstjenester, og navnlig forbruget af indhold, applikationer og tjenester

- c) en klar og forståelig forklaring på, hvordan eventuelle tjenester, jf. artikel 3, stk. 5, som indgår i slutbrugers abonnement, i praksis kan påvirke de internetadgangstjenester, der leveres til den pågældende slutbruger

- d) en klar og forståelig forklaring af den minimale, den normalt tilgængelige, den maksimale og den annoncerede up- og downloadhastighed for internetadgangstjenesterne for så vidt angår faste net, eller af den anslåede maksimale og den annoncerede up- og downloadhastighed for internetadgangstjenesterne for så vidt angår mobilnet, og hvordan betydelige afvigelser fra de respektive annoncerede up- og downloadhastigheder kan påvirke udøvelsen af slutbrugernes rettigheder som fastsat i artikel 3, stk. 1

- e) en klar og forståelig forklaring om de afhjælpende foranstaltninger, der står til rådighed for forbrugeren i overensstemmelse med national ret i tilfælde af vedvarende eller regelmæssigt forekommende uoverensstemmelse mellem internetadgangstjenestens faktiske hastighed eller andre tjenestekvalitetsparametre og den hastighed og de kvalitetsparametre, der er angivet i henhold til litra a)-d).

Udbydere af internetadgangstjenester offentliggør de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit.

2. Udbydere af internetadgangstjenester indfører gennemsigtige, enkle og effektive procedurer for behandling af klager fra slutbrugerne vedrørende rettigheder og forpligtelser i henhold til artikel 3 og nærværende artikels stk. 1.

3. De krav, der er fastsat i stk. 1 og 2, gælder ud over dem, der er indeholdt i direktiv 2002/22/EF, og er ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller indfører supplerende overvågnings-, oplysnings- og gennemsigtighedskrav, herunder krav om indhold og form af de oplysninger, der skal offentliggøres, og måden, hvorpå det skal ske. Disse krav skal være i overensstemmelse med denne forordning og de relevante bestemmelser i direktiv 2002/21/EF og 2002/22/EF.

4. Enhver vedvarende eller regelmæssigt forekommende væsentlig uoverensstemmelse mellem internetadgangstjenestens faktiske hastighed eller andre tjenestekvalitetsparametre og den hastighed og de kvalitetsparametre, der angives af udbyderen af internetadgangstjenesterne i henhold til stk. 1, litra a)-d), anses, når de relevante forhold er blevet fastslået af en overvågningsmekanisme, som er godkendt af den nationale tilsynsmyndighed, for en afvigelse fra det aftalte tjenesteniveau med henblik på at udløse de afhjælpende foranstaltninger, der står til rådighed for forbrugeren i henhold til national ret.

Dette stykke finder kun anvendelse på kontrakter, der er indgået eller fornyet fra den 29. november 2015.

▼ B*Artikel 5***Tilsyn og håndhævelse**

1. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer og overvåger nøje overholdelsen af artikel 3 og 4 og fremmer den fortsatte tilgængelighed af ikkediskriminerende internetadgangstjenester med kvalitetsniveauer, der afspejler de teknologiske fremskridt. Med henblik herpå kan de nationale tilsynsmyndigheder pålægge en eller flere udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden, herunder udbydere af internetadgangstjenester, krav vedrørende tekniske kendetegn, mindstekrav til tjenestekvalitet og andre passende og nødvendige foranstaltninger.

De nationale tilsynsmyndigheder offentliggør årligt rapporter om deres overvågning og konklusioner og forelægger dem for Kommissionen og BEREC.

2. Udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden, herunder udbydere af internetadgangstjenester, giver på anmodning af den nationale tilsynsmyndighed oplysninger til den pågældende nationale tilsynsmyndighed om de forpligtelser, der er fastsat i artikel 3 og 4, navnlig oplysninger vedrørende forvaltningen af deres netkapacitet og -trafik, samt begrundelser for eventuelle trafikstyringsforanstaltninger, der anvendes. Disse udbydere giver de ønskede oplysninger i overensstemmelse med de tidsfrister og den detaljeringsgrad, som den nationale tilsynsmyndighed kræver.

3. Senest den 30. august 2016 udarbejder BEREC for at bidrage til en ensartet anvendelse af forordningen, efter at have hørt interesserede parter og i tæt samarbejde med Kommissionen, retningslinjer for gennemførelsen af de nationale tilsynsmyndigheders forpligtelser i henhold til denne artikel.

4. Denne artikel berører ikke de opgaver, som medlemsstaterne har overdraget til de nationale tilsynsmyndigheder eller til andre kompetente myndigheder i overensstemmelse med EU-retten.

▼ M1*Artikel 5a***Detailtakster for reguleret EU-intern kommunikation**

1. Fra den 15. maj 2019 må enhver detailpris (eksklusive moms), som forbrugerne skal betale for reguleret EU-intern kommunikation, højst udgøre EUR 0,19 pr. minut for opkald og EUR 0,06 pr. SMS.

2. Uanset forpligtelserne i stk. 1 kan udbydere af reguleret EU-intern kommunikation derudover tilbyde, og forbrugere kan udtrykkeligt vælge, en anden tarif for international kommunikation, herunder reguleret EU-intern kommunikation, end den, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1, hvorved forbrugerne nyder fordel af en anden tarif for reguleret EU-intern kommunikation end den tarif, de ville blive opkrævet, hvis de ikke havde foretaget et sådant valg. Inden forbrugerne vælger en sådan anden tarif, skal udbyderen af reguleret EU-intern kommunikation informere dem om de fordele, de herved går glip af.

▼ M1

3. Hvis en tarif for reguleret EU-intern kommunikation, som omhandlet i stk. 2, overstiger takstlofterne i stk. 1, skal forbrugere, som inden for en frist på to måneder fra den 15. maj 2019 ikke har bekræftet eller bekendtgjort et valg af en tarif, som omhandlet i stk. 2, automatisk tildeles de i stk. 1 fastsatte tariffer.

4. Forbrugere kan gratis skifte fra eller tilbage til en tarif, der er fastsat i stk. 1, inden for én arbejdsdag efter modtagelsen af anmodningen hos udbyderen, og udbyderne skal sikre, at et sådant skifte ikke indebærer betingelser eller begrænsninger med hensyn til andre elementer i abonnementerne end reguleret EU-intern kommunikation.

5. Hvis maksimumpriserne som omhandlet i stk. 1 angives i en anden valuta end euroen, fastsættes de indledende takstlofter i disse valutaer under anvendelse af gennemsnittet af de referencevalutakurser, der offentliggøres den 15. januar, den 15. februar og den 15. marts 2019 af Den Europæiske Centralbank i *Den Europæiske Unions Tidende*. Takstlofterne i andre valutaer end euroen ændres årligt fra 2020. De årligt ændrede takstlofter i disse valutaer gælder fra den 15. maj under anvendelse af gennemsnittet af de referencevalutakurser, der offentliggøres den 15. januar, den 15. februar og den 15. marts samme år.

6. De nationale tilsynsmyndigheder overvåger markedet og prisudviklingen i reguleret EU-intern kommunikation og rapporterer til Kommissionen.

Såfremt en udbyder af reguleret EU-intern kommunikation fastslår, at anvendelsen af det i stk. 1 omhandlede loft på grund af særlige og ekstraordinære omstændigheder, der adskiller udbyderen fra de fleste andre udbydere i Unionen, vil have en væsentlig indvirkning på denne udbyders evne til at fastholde sine eksisterende priser for indenlandsk kommunikation, kan en national tilsynsmyndighed på udbyderens anmodning indrømme en undtagelse fra stk. 1, alene i det omfang det er nødvendigt og i en periode på et år, som kan forlænges. Vurderingen af bæredygtigheden af den indenlandske afregningsmodel baseres på relevante objektive faktorer, der er specifikke for udbyderen af reguleret EU-intern kommunikation samt det indenlandske pris- og indtægtsniveau.

Hvis den ansøgende udbyder har løftet den gældende bevisbyrde, fastlægger den nationale tilsynsmyndighed det maksimumpriseniveau, der overstiger en eller begge lofter i stk. 1, og som er absolut nødvendig for at sikre, at udbyderens indenlandske afregningsmodel er bæredygtig. BEREC offentliggør retningslinjer vedrørende de kriterier, der skal tages i betragtning af de nationale tilsynsmyndigheder i deres vurderinger.

▼ B*Artikel 6***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af artikel 3, 4 og 5, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om

▼B

disse regler og foranstaltninger senest den 30. april 2016 og underretter straks Kommissionen om alle senere ændringer af dem.

▼M1

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af artikel 5a, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de regler og foranstaltninger, der er fastsat for at sikre gennemførelsen af artikel 5a, senest den 15. maj 2019 og underretter straks Kommissionen om alle senere ændringer af dem.

▼B*Artikel 7***Ændringer af forordning (EU) nr. 531/2012**

I forordning (EU) nr. 531/2012 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 2, ændres således:

a) Litra i), l) og n) udgår.

b) Følgende litraer tilføjes:

»r) »indenlandsk detailpris«: en roamingudbyders indenlandske detailtakst pr. enhed, der gælder for foretagne opkald og afsendte sms'er (der både origineres og termineres på forskellige offentlige kommunikationsnet inden for den samme medlemsstat), og for data, der forbruges af en kunde; i tilfælde af, at der ikke er nogen bestemt indenlandsk detailtakst pr. enhed, anses den indenlandske detailpris for at være omfattet af den samme afregningsmetode, der gælder for kunden for foretagne opkald og afsendte sms'er (der både origineres og termineres på forskellige offentlige kommunikationsnet inden for den samme medlemsstat), og for data, der forbruges i den pågældende kundes medlemsstat

s) »særskilt salg af regulerede detaildataroamingtjenester«: levering af regulerede dataroamingtjenester, der leveres direkte til roamingkunder på et besøgt net af en alternativ roamingudbyder.«.

2) Artikel 3, stk. 6, affattes således:

»6. Det i stk. 5 nævnte standardtilbud skal være tilstrækkeligt detaljeret og omfatte alle komponenter, der er nødvendige for engrosadgang til roamingtjenester som omhandlet i stk. 3, og give en beskrivelse af de udbud, der er relevante for direkte engrosadgang til roamingtjenester og engrosadgang til gensalg af roamingtjenester og de tilhørende vilkår og betingelser. Standardtilbuddet kan omfatte betingelser, der skal hindre permanent

▼B

roaming eller unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester til andre formål end levering af regulerede roamingtjenester til roamingudbydernes kunder, når sidstnævnte periodisk rejser inden for Unionen. Den nationale tilsynsmyndighed forlanger om nødvendigt ændringer af standardtilbud for at sikre overholdelse af forpligtelser, der er fastsat i denne artikel.«.

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Særskilt salg af regulerede detaildataroamingtjenester«.

b) Stk. 1, første afsnit, udgår.

c) Stk. 4 og 5 udgår.

4) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Gennemførelse af særskilt salg af regulerede detaildataroamingtjenester«.

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Indenlandske udbydere gennemfører forpligtelsen i forbindelse med det særskilte salg af regulerede detaildataroamingtjenester som omhandlet i artikel 4 således, at deres roamingkunder kan benytte særskilte regulerede dataroamingtjenester. Indenlandske udbydere skal imødekomme alle rimelige anmodninger om adgang til faciliteter og tilhørende serviceydelser, der er relevante for det særskilte salg af regulerede detaildataroamingtjenester. Adgangen til disse faciliteter og serviceydelser, der er nødvendige for det særskilte salg af regulerede detaildataroamingtjenester, herunder autentifikationstjenester, skal være gratis og må ikke medføre nogen direkte omkostninger for roamingkunderne.«.

c) Stk. 2 affattes således:

»2. For at sikre sammenhængende og samtidig gennemførelse i hele Unionen af det særskilte salg af regulerede detaildataroamingtjenester vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter og efter høring af BEREC detaljerede regler om en teknisk løsning for gennemførelsen af det særskilte salg af regulerede detaildataroamingtjenester. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 6, stk. 2.«.

d) I stk. 3 affattes den indledende tekst således:

»3. Den tekniske løsning for gennemførelsen af det særskilte salg af regulerede detaildataroamingtjenester skal opfylde følgende kriterier:«.

▼B

5) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 6a

Afskaffelse af detailroamingtillæg

Med virkning fra den 15. juni 2017, forudsat at den lovgivningsmæssige retsakt, der skal vedtages i forlængelse af det i artikel 19, stk. 2, omhandlede forslag, finder anvendelse på denne dato, må roamingudbydere hverken opkræve noget tillæg udover den indenlandske detailpris for roamingkunder i en medlemsstat for ethvert foretaget eller modtaget reguleret roamingopkald, for enhver afsendt reguleret roaming-sms og for enhver benyttet reguleret dataroamingtjeneste, herunder mms'er, eller nogen generel takst for at gøre det muligt at benytte terminaludstyret eller -tjenesten i udlandet, jf. dog artikel 6b og 6c.

Artikel 6b

Rimeligt forbrug

1. Roamingudbydere kan i overensstemmelse med denne artikel og de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 6d, anvende en »politik om rimeligt forbrug« i forbindelse med forbruget af regulerede detailroamingtjenester, der leveres til det gældende indenlandske detailprisniveau, for at hindre roamingkunders misbrug eller unormale anvendelse af regulerede detailroamingtjenester som f.eks. roamingkunders anvendelse af sådanne tjenester i en anden medlemsstat end den, hvori kundernes indenlandske udbyder er beliggende, til andre formål end periodiske rejser.

Enhver politik om rimeligt forbrug skal gøre det muligt for roamingudbyderens kunder at forbruge regulerede detailroamingtjenester til den gældende indenlandske detailpris i de mængder, der stemmer overens med deres respektive tarifplaner.

2. Artikel 6e finder anvendelse på forbrug af regulerede detailroamingtjenester, der overstiger ethvert niveau fastsat i henhold til enhver politik om rimeligt forbrug.

Artikel 6c

Bæredygtigheden af detailroamingtillæggets afskaffelse

1. Med henblik på at sikre bæredygtigheden af sin indenlandske afregningsmodel kan en roamingudbyder under særlige og ekstraordinære omstændigheder, hvor roamingudbyderen ikke er i stand til at få dækket de samlede faktiske og forventede omkostninger ved at levere regulerede roamingtjenester i overensstemmelse med artikel 6a og 6b gennem sine samlede faktiske og forventede indtægter fra levering af sådanne tjenester, ansøge om tilladelse til at anvende et tillæg. Dette tillæg skal kun pålægges i det omfang, det er nødvendigt for at dække omkostningerne ved at levere regulerede detailroamingtjenester under hensyn til de gældende maksimale engrostakster.

▼B

2. Hvis en roamingudbyder beslutter at gøre brug af denne artikels stk. 1, skal den straks ansøge den nationale tilsynsmyndighed herom med angivelse af alle nødvendige oplysninger i overensstemmelse med de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 6d. Hver 12. måned derefter ajourfører roamingudbyderen disse oplysninger og forelægger dem for den nationale tilsynsmyndighed.

3. Efter modtagelsen af en ansøgning i henhold til stk. 2 vurderer den nationale tilsynsmyndighed, om roamingudbyderen har bevist, at den ikke er i stand til at få dækket sine omkostninger i overensstemmelse med stk. 1 med den virkning, at bæredygtigheden af dennes indenlandske afregningsmodel vil blive undermineret. Vurderingen af bæredygtigheden af den indenlandske afregningsmodel baseres på relevante objektive faktorer, der er specifikke for roamingudbyderen, herunder objektive variationer mellem roamingudbydere i den pågældende medlemsstat og det indenlandske pris- og indtægtsniveau. Den nationale tilsynsmyndighed tillader tillægget, hvis betingelserne i stk. 1 og dette stykke er opfyldt.

4. Senest en måned efter modtagelsen af en ansøgning i henhold til stk. 2 tillader den nationale tilsynsmyndighed tillægget, medmindre ansøgningen er åbenlyst ubegrundet eller indeholder utilstrækkelige oplysninger. Hvis den nationale tilsynsmyndighed vurderer, at ansøgningen er åbenlyst ubegrundet, eller at der er forelagt utilstrækkelige oplysninger, træffer den en endelig afgørelse inden for en periode på yderligere to måneder, efter at den har givet roamingudbyderen mulighed for at blive hørt, om tilladelse, ændring eller afvisning af tillægget.

*Artikel 6d***Gennemførelse af politikken om rimeligt forbrug og bæredygtigheden af detailroamingtillæggets afskaffelse**

1. For at sikre en ensartet anvendelse af artikel 6b og 6c vedtager Kommissionen senest den 15. december 2016, efter høring af BEREC, gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede regler om anvendelsen af politikken om rimeligt forbrug og om metoden til vurdering af bæredygtigheden af detailroamingtillæggets afskaffelse og om den ansøgning, som en roamingudbyder skal indgive med henblik på denne vurdering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 6, stk. 2.

2. For så vidt angår artikel 6b tager Kommissionen ved vedtagelsen af gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede regler om anvendelsen af politikken om rimeligt forbrug, følgende i betragtning:

- a) udviklingen i pris- og forbrugsmønstre i medlemsstaterne
- b) graden af konvergens mellem de indenlandske prisniveauer i hele Unionen
- c) rejsemønstrene i Unionen

▼B

d) konstaterbare risici for forvridning af konkurrence- og investeringsincitamentet på indenlandske og besøgte markeder.

3. For så vidt angår artikel 6c baserer Kommissionen ved vedtagelsen af gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede regler om metoden til vurdering af bæredygtigheden af detailroamingtillæggets afskaffelse for en roamingudbyder, dem på følgende:

- a) fastsættelsen af de samlede faktiske og forventede omkostninger ved at levere regulerede detailroamingtjenester ud fra de faktiske engrosroamingtakster for ubalanceret trafik og en rimelig andel af de fælles omkostninger, der er nødvendige for at levere regulerede detailroamingtjenester
- b) fastsættelsen af de samlede faktiske og forventede indtægter fra levering af regulerede detailroamingtjenester
- c) roamingudbyderens kunders forbrug af regulerede detailroamingtjenester og deres indenlandske forbrug
- d) konkurrence-, pris- og indtægtsniveauet på det indenlandske marked og en eventuel konstaterbar risiko for, at roaming til indenlandske detailpriser vil påvirke udviklingen i disse priser mærkbart.

4. Kommissionen gennemgår regelmæssigt de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i overensstemmelse med stk. 1, i lyset af markedsudviklingen.

5. Den nationale tilsynsmyndighed skal nøje overvåge og føre tilsyn med anvendelsen af politikken om rimeligt forbrug og foranstaltningerne vedrørende bæredygtigheden af detailroamingtillæggets afskaffelse under størst muligt hensyn til relevante objektive faktorer, der er specifikke for den berørte medlemsstat, samt til relevante objektive variationer mellem roamingudbydere. Uden at dette berører den procedure, der er fastlagt i artikel 6c, stk. 3, håndhæver den nationale tilsynsmyndighed rettidigt kravene i artikel 6b og 6c og de gennemførelsesretsakter, der vedtages i medfør af denne artikels stk. 1. Den nationale tilsynsmyndighed kan til enhver tid kræve, at roamingudbyderen ændrer eller ophører med at pålægge tillægget, hvis det ikke overholder artikel 6b eller 6c. Den nationale tilsynsmyndighed underretter årligt Kommissionen om anvendelsen af artikel 6b og 6c samt af nærværende artikel.

*Artikel 6e***Levering af regulerede detailroamingtjenester**

1. Hvis en roamingudbyder pålægger et tillæg for forbrug af regulerede detailroamingtjenester, der overstiger ethvert niveau fastsat i henhold til enhver politik om rimeligt forbrug, skal den, uden at dette berører andet afsnit, opfylde følgende krav (eksklusive moms):

▼B

- a) ethvert tillæg, der lægges på foretagne regulerede roamingopkald, afsendte regulerede roaming-sms'er og regulerede dataroamingtjenester, må ikke overstige de maksimale engrostakster, der er fastsat i henholdsvis artikel 7, stk. 2, artikel 9, stk. 1, og artikel 12, stk. 1

- b) summen af den indenlandske detailpris og eventuelle tillæg, der lægges på foretagne regulerede roamingopkald, afsendte regulerede roaming-sms'er eller regulerede dataroamingtjenester må ikke overstige henholdsvis 0,19 EUR pr. minut, 0,06 EUR pr. sms og 0,20 EUR pr. anvendt megabyte

- c) eventuelle tillæg, der lægges på modtagne regulerede roamingopkald, må ikke overstige det vægtede gennemsnit af maksimale mobiltermineringstakster i hele Unionen, som er fastsat i overensstemmelse med stk. 2.

Roamingudbydere må ikke lægge noget tillæg på en modtaget reguleret roaming-sms eller på en modtaget roamingvoicemailbesked. Denne bestemmelse berører ikke andre gældende takster såsom betaling for at aflytte sådanne beskeder.

Roamingudbydere foretager opkrævning for foretagne og modtagne roamingopkald pr. sekund. Roamingudbydere kan foretage opkrævning for en indledende minimumsperiode på højst 30 sekunder for foretagne opkald. Roamingudbydere foretager opkrævning for sine kunders regulerede dataroamingtjenester pr. kilobyte, undtagen når det gælder mms'er, som kan opkræves pr. enhed. I så fald må den detailtakst, som en roamingudbyder kan opkræve af sin roamingkunde for at sende eller modtage en roaming-mms, ikke overstige den maksimale detailtakst for regulerede dataroamingtjenester, der er fastsat i første afsnit.

I den periode, der er omhandlet i artikel 6f, stk. 1, udelukker dette stykke ikke tilbud, der til en dagtakst eller en eventuel anden fast periodisk takst giver roamingkunder en vis mængde af regulerede roamingtjenester, forudsat at forbruget af den samlede mængde fører til en enhedspris for foretagne regulerede roamingopkald, modtagne opkald, afsendte sms'er og dataroamingtjenester, som ikke overstiger den respektive indenlandske detailpris og det maksimale tillæg som fastsat i dette stykkes første afsnit.

2. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2015 efter høring af BEREC og med forbehold af dette stykkes andet afsnit gennemførelsesretsakter, der fastsætter det vægtede gennemsnit af maksimale mobiltermineringstakster, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra c). Kommissionen gennemgår årligt disse gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 6, stk. 2.

▼B

Det vægtede gennemsnit af maksimale mobiltermineringstakster baseres på følgende kriterier:

- a) det maksimale niveau for mobiltermineringstakster, som den nationale tilsynsmyndighed i overensstemmelse med artikel 7 og 16 i rammedirektivet og artikel 13 i adgangsdirektivet fastsætter på engrosmarkedet for terminering af taleopkald i individuelle mobilnet, og
- b) det samlede antal abonnenter i medlemsstaterne.

3. Roamingudbydere kan tilbyde og roamingkunder kan udtrykkeligt vælge en anden roamingtarif end en, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 6a, 6b og 6c og denne artikels stk. 1, hvorved roamingkunder nyder fordel af en anden tarif for regulerede roamingtjenester end den tarif, de ville blive opkrævet, hvis de ikke havde foretaget et sådant valg. Roamingudbyderen skal gøre disse roamingkunder opmærksom på, hvilke roamingfordele de herved går glip af.

Uden at dette berører første afsnit, anvender roamingudbydere automatisk en tarif, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 6a og 6b og denne artikels stk. 1, for alle eksisterende og nye roamingkunder.

Alle roamingkunder kan på et hvilket som helst tidspunkt anmode om at skifte til eller fra en tarif, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 6a, 6b og 6c og denne artikels stk. 1. Når roamingkunder udtrykkeligt vælger at skifte fra eller tilbage til en tarif, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 6a, 6b og 6c og denne artikels stk. 1, foretages et sådant skifte én arbejdsdag efter modtagelsen af anmodningen, det skal være gratis og må ikke indebære betingelser eller begrænsninger vedrørende andre elementer i abonnementerne end roaming. Roamingudbydere kan udsætte skiftet, indtil den tidligere roamingtarif har været gældende i en nærmere fastsat minimumsperiode, som ikke må overstige to måneder.

4. Roamingudbydere sikrer, at en aftale, som omfatter enhver form for reguleret detailroamingtjeneste, angiver de vigtigste kendetegn ved den regulerede detailroamingtjeneste, der leveres, herunder navnlig:

- a) den eller de specifikke tarifplaner og, for hver tarifplan, de typer af tjenester, der tilbydes, herunder kommunikationsmængderne
- b) enhver begrænsning, der pålægges forbruget af regulerede detailroamingtjenester, der leveres på det gældende indenlandske detailprinsniveau, navnlig kvantificerede oplysninger om, hvordan en eventuel politik om rimeligt forbrug anvendes under henvisning til de vigtigste pris- og mængdeparametre eller andre parametre for den pågældende regulerede detailroamingtjeneste, der leveres.

Roamingudbydere offentliggør de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit.

▼B*Artikel 6f***Detailroamingtillæg i overgangsperioden**

1. Fra den 30. april 2016 til den 14. juni 2017 kan roamingudbydere pålægge et tillæg ud over den indenlandske detailpris for levering af regulerede detailroamingtjenester.

2. I den periode, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, finder artikel 6e tilsvarende anvendelse.«.

6) Artikel 8, 10 og 13 udgår.

7) Artikel 14 ændres således:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Disse basale personaliserede takstoplysninger udtrykkes i samme valuta som den normale regning fra kundens indenlandske udbyder og indeholder oplysninger om:

a) enhver politik om rimeligt forbrug, som roamingkunden er omfattet af inden for Unionen, og de tillæg, som finder anvendelse, når forbruget overstiger ethvert niveau fastsat i henhold til den pågældende politik om rimeligt forbrug, og

b) ethvert tillæg, der pålægges i overensstemmelse med artikel 6c.«.

b) Stk. 1, sjette afsnit, affattes således:

»Første, andet, fjerde og femte afsnit, med undtagelse af henvisningen til politikken om rimeligt forbrug og tillægget, der pålægges i overensstemmelse med artikel 6c, finder også anvendelse på tale- og sms-roamingtjenester, som benyttes af roamingkunder, når de rejser uden for Unionen, og som leveres af en roamingudbyder.«.

c) Følgende stykke indsættes:

»2a. Roamingudbyderen sender en meddelelse til roamingkunden, når den gældende mængde for rimeligt forbrug af regulerede tale- eller sms-roamingtjenester er fuldt opbrugt eller en eventuel grænseværdi for forbrug i henhold til artikel 6c er nået. Denne meddelelse indeholder oplysninger om tillægget, der opkræves af roamingkunden for ethvert yderligere forbrug af regulerede tale- eller sms-roamingtjenester. Hver kunde er berettiget til at forlange, at roamingudbyderen holder op med at sende sådanne meddelelser, og til på et hvilket som helst tidspunkt og gratis at kræve, at udbyderen leverer tjenesten igen.«.

d) Stk. 3 affattes således:

»3. Roamingudbyderne giver alle kunder fuldstændige oplysninger om de gældende roamingtakster, når der tegnes abonnement. De giver også uden unødigt forsinkelse, hver gang der sker en takstændring, deres roamingkunder ajourførte oplysninger om de gældende roamingtakster.

Roamingudbyderne skal derefter med rimelige mellemrum sende en påmindelse til alle kunder, der har valgt en anden tarif.«.

▼B

8) Artikel 15 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Roamingudbyderen underretter ved hjælp af en automatisk besked roamingkunden, når denne anvender regulerede dataroamingtjenester, og giver basale personaliserede takstoplysninger om de takster (i samme valuta som den normale regning fra kundens indenlandske udbyder), der gælder for levering af regulerede dataroamingtjenester til denne kunde i den pågældende medlemsstat, undtagen i de tilfælde, hvor kunden har meddelt sin roamingudbyder, at vedkommende ikke ønsker disse oplysninger.

Disse basale personaliserede takstoplysninger indeholder oplysninger om:

a) enhver politik om rimeligt forbrug, som roamingkunden er omfattet af inden for Unionen, og de tillæg, som finder anvendelse, når forbruget overstiger ethvert niveau fastsat i henhold til den pågældende politik om rimeligt forbrug, og

b) ethvert tillæg, der pålægges i overensstemmelse med artikel 6c.

Oplysningerne skal sendes til roamingkundens mobile enhed, f.eks. pr. sms, e-mail eller pop-op-vindue på den mobile enhed, hver gang roamingkunden rejser ind i en anden medlemsstat end den, hvori vedkommendes indenlandske udbyder er beliggende, og for første gang påbegynder anvendelsen af en dataroamingtjeneste i denne medlemsstat. Oplysningerne leveres gratis i det øjeblik, roamingkunden påbegynder anvendelsen af en reguleret dataroamingtjeneste, og på en sådan måde, at de er lette at modtage og forstå.

En kunde, som har givet sin roamingudbyder meddelelse om, at vedkommende ikke ønsker de automatiske tarifoplysninger, kan til enhver tid kræve, at roamingudbyderen gebyrfrit yder denne service igen.«.

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Roamingudbyderen sender en meddelelse, når den gældende mængde for rimeligt forbrug af regulerede dataroamingtjenester er fuldt opbrugt eller en eventuel grænseværdi for forbrug i henhold til artikel 6c er nået. Denne meddelelse indeholder oplysninger om tillægget, der opkræves af roamingkunden for ethvert yderligere forbrug af regulerede dataroamingtjenester. Hver kunde er berettiget til at forlange, at roamingudbyderen holder op med at sende sådanne meddelelser, og til på et hvilket som helst tidspunkt og gratis at kræve, at roamingudbyderen leverer tjenesten igen.«.

c) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

▼B

»3. Hver roamingudbyder giver sine roamingkunder muligheden for efter eget ønske og gratis at vælge en service, der rettidigt giver oplysninger om det samlede forbrug, udtrykt i mængde eller den valuta, som roamingkundens faktura for regulerede dataroamingtjenester udfærdiges i, og som garanterer, at de samlede udgifter for dataroamingtjenester i en afgrænset periode, undtagen mms'er faktureret pr. enhed, ikke uden kundens udtrykkelige samtykke overskrider en fastsat beløbsgrænse.«.

d) Stk. 6, første afsnit, affattes således:

»6. Med undtagelse af stk. 5, af stk. 2, andet afsnit, og af stk. 2a og med forbehold af dette stykkes andet og tredje afsnit finder denne artikel også anvendelse på dataroamingtjenester, som benyttes af roamingkunder, når de rejser uden for Unionen, og som leveres af en roamingudbyder.«.

9) Artikel 16 ændres således:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»De nationale tilsynsmyndigheder skal nøje overvåge og føre tilsyn med roamingudbydere, som gør brug af artikel 6b, 6c og artikel 6e, stk. 3.«.

b) Stk. 2 affattes således:

»2. De nationale tilsynsmyndigheder gør ajourførte oplysninger om anvendelsen af denne forordning, navnlig artikel 6a, 6b, 6c, 6e, 7, 9 og 12, offentlig tilgængelige på en sådan måde, at interesserede parter har nem adgang til dem.«.

10) Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Revision

1. Senest den 29. november 2015 indleder Kommissionen en revision af engrosmarkedet for roaming med henblik på at vurdere de foranstaltninger, der er nødvendige for at muliggøre afskaffelse af detailroamingtillæg senest den 15. juni 2017. Kommissionen undersøger bl.a. graden af konkurrence på nationale engrosmarkeder og vurderer navnlig niveauet for de afholdte engroskostninger og de anvendte engrostakster samt konkurrenceforholdene for operatører med begrænset geografisk rækkevidde, herunder virkningerne af kommercielle konkurrenceaftaler og operatørernes mulighed for at udnytte stordriftsfordele. Kommissionen vurderer også konkurrenceudviklingen på detailmarkederne for roaming og de konstaterbare risici for forvridning af konkurrence- og investeringsincitamentet på indenlandske og besøgte

▼B

markeder. Ved vurderingen af de foranstaltninger, der er nødvendige for at muliggøre afskaffelsen af detailroamingtillæg, tager Kommissionen hensyn til behovet for at sikre, at operatørerne af besøgte net kan få dækket alle omkostninger ved at levere regulerede engrosroamingtjenester, herunder fællesomkostninger. Kommissionen tager også hensyn til behovet for at hindre permanent roaming eller unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester til andre formål end levering af regulerede roamingtjenester til roamingudbydernes kunder, når sidstnævnte periodisk rejser inden for Unionen.

2. Kommissionen forelægger senest den 15. juni 2016 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af den undersøgelse, der er omhandlet i stk. 1.

Denne rapport ledsages af et passende lovgivningsforslag med forudgående offentlig høring om ændring af engrostaksterne for regulerede roamingtjenester som fastsat i denne forordning eller om tilvejebringelse af en anden løsning for at håndtere de spørgsmål, der er identificeret på engrosniveau, med henblik på at afskaffe detailroamingtillæg senest den 15. juni 2017.

3. Kommissionen forelægger endvidere hvert andet år efter forelæggelsen af den rapport, der henvises til i stk. 2, en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Hver rapport indeholder bl.a. en vurdering af:

- a) tilgængeligheden og kvaliteten af tjenester, herunder dem, der er et alternativ til regulerede tale-, sms- og dataroamingtjenester i detailledet, især på baggrund af den teknologiske udvikling
- b) graden af konkurrence på både detail- og engrosmarkederne for roaming, især konkurrenceforholdene for små, uafhængige eller nystartede udbydere, herunder konkurrencevirkningerne af kommercielle aftaler og graden af samtrafik mellem udbydere
- c) i hvilken udstrækning gennemførelsen af de strukturelle foranstaltninger fastsat i artikel 3 og 4 har skabt øget konkurrence på det indre marked for regulerede roamingtjenester.

4. Med henblik på at vurdere den konkurrencemæssige udvikling på EU-dækkende roamingmarkeder indsamler BEREC jævnlige oplysninger fra de nationale tilsynsmyndigheder om udviklingen i detail- og engrostaksterne for regulerede tale-, sms- og dataroamingtjenester. Disse oplysninger indberettes til Kommissionen mindst to gange om året. Kommissionen offentliggør oplysningerne.

På grundlag af de indsamlede oplysninger aflægger BEREC også regelmæssigt rapport om udviklingen i pris- og forbrugsmønstrene i medlemsstaterne for både indenlandske tjenester og roamingtjenester og udviklingen i de faktiske engrosroamingtakster for ubalanceret trafik mellem roamingudbydere.

▼B

BEREC indsamler også årligt oplysninger fra de nationale tilsynsmyndigheder om, hvor gennemskuelige og sammenlignelige de forskellige tariffer, som operatørerne tilbyder deres kunder, er. Kommissionen offentliggør disse data og resultater.«.

*Artikel 8***Ændring af direktiv 2002/22/EF**

Artikel 1, stk. 3, i direktiv 2002/22/EF affattes således:

»3. Nationale foranstaltninger vedrørende slutbrugeres adgang til eller benyttelse af tjenester og applikationer via elektroniske kommunikationsnet skal overholde fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder retten til privatlivets fred og retten til retfærdig rettergang, som defineret i artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.«.

*Artikel 9***Revisionsklausul**

Senest den 30. april 2019 og derefter hvert fjerde år gennemgår Kommissionen artikel 3, 4, 5 og 6 og aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet herom vedlagt, efter behov, relevante forslag om ændring af denne forordning.

*Artikel 10***Ikrafttræden og overgangsbestemmelser**

1. Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den anvendes fra den 30. april 2016, bortset fra følgende bestemmelser:

a) I det tilfælde at den lovgivningsmæssige retsakt, der skal vedtages efter forslaget omhandlet i artikel 19, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012, gælder den 15. juni 2017, finder nærværende forordnings artikel 7, nr. 5), for så vidt angår artikel 6a-6d i forordning (EU) nr. 531/2012, nærværende forordnings artikel 7, nr. 7), litra a)-c), og nærværende forordnings artikel 7, nr. 8), litra a), b) og d), anvendelse fra denne dato.

I det tilfælde at den pågældende lovgivningsmæssige retsakt ikke gælder den 15. juni 2017, finder nærværende forordnings artikel 7, nr. 5), for så vidt angår artikel 6f i forordning (EU) nr. 531/2012, fortsat anvendelse, indtil denne lovgivningsmæssige retsakt kommer til at gælde.

I det tilfælde at den pågældende lovgivningsmæssige retsakt kommer til at gælde efter den 15. juni 2017, finder nærværende forordnings artikel 7, nr. 5), for så vidt angår artikel 6a-6d i forordning (EU) nr. 531/2012, nærværende forordnings artikel 7, nr. 7), litra a)-c), og artikel 7, nr. 8), litra a), b) og d), anvendelse fra datoen for anvendelse af denne lovgivningsmæssige retsakt

▼B

b) tildelingen af gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen i nærværende forordnings artikel 7, nr. 4), litra c), og nærværende forordnings artikel 7, nr. 5), for så vidt angår artikel 6d og artikel 6e, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012, finder anvendelse fra den 29. november 2015.

c) artikel 5, stk. 3, finder anvendelse fra den 29. november 2015.

d) nærværende forordnings artikel 7, nr. 10), finder anvendelse fra den 29. november 2015.

3. Medlemsstaterne kan indtil den 31. december 2016 opretholde nationale foranstaltninger, herunder selvreguleringsordninger, som ikke overholder artikel 3, stk. 2 eller 3, hvis de er iværksat inden den 29. november 2015. De pågældende medlemsstater underretter senest den 30. april 2016 Kommissionen om disse foranstaltninger.

4. Bestemmelserne i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1203/2012 ⁽¹⁾ i forbindelse med den tekniske foranstaltning til gennemførelse af adgang til lokale dataroamingtjenester på et besøgt net finder fortsat anvendelse med henblik på særskilt salg af regulerede detaildataroamingtjenester indtil vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 7, nr. 4), litra c), i nærværende forordning.

▼M1

5. Artikel 5a udløber den 14. maj 2024.

▼B

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1203/2012 af 14. december 2012 om særskilt salg af regulerede detailroamingtjenester i Unionen (EUT L 347 af 15.12.2012, s. 1).